

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 157/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 20 grudnia 2022r. w sprawie II K 818/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. M.	<p>Oskarżony w dniu 1 lutego 2023r. naprawił szkodę wyrządzoną S. D..</p> <p>Z przedmiotowego konta oskarżonego, niemal w tym samym czasie, korzystały co najmniej dwie różne osoby. Oskarżony udostępnił numery swojego konta i kody BLIK do tego konta nieustalonej osobie podającej się za W. (...) – bez bliższych danych.</p>	<p>potwierdzenie wpłaty</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>177-178,</p> <p>179v-180</p>
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	<ul style="list-style-type: none"> - potwierdzenie wpłaty; - uzupełniające wyjaśnienia oskarżonego 	<ul style="list-style-type: none"> - załączona do akt kserokopia dowodu wpłaty, zawierająca poprawne dane oskarżonego i pokrzywdzonej oraz numery kont bankowych, wizualnie odpowiadająca dokumentom wytworzonym jako wydruk z konta bankowego przekonuje; y - uzupełniające wyjaśnienia oskarżonego uznano za wiarygodne w zakresie tego, iż oskarżony przekazał numer swojego konta bankowego i kody BLIK nieustalonej osobie (podającej się jako W. (...)), gdzie niewątpliwie z owego konta korzystały co 		

	<p>najmniej dwie różne osoby (np. dwukrotna zapłata kartą w sklepie stacjonarnym w Z. i niemal jednoczesna wypłata z bankomatu w W., inne rozbieżności opisane szerzej w pkt 3.1. i apelacji obrońcy); jako niewiarygodne uznano natomiast te wyjaśnienia oskarżonego, w których zanegował jakakolwiek swoją świadomość, iż tak przekazane dane wrażliwe do konta bankowego mogą nie zostać wykorzystane przez nieustaloną osobę (w znaczeniu nieznaną osobiście, niepotwierdzona personalnie) do popełnienia czynu zabronionego, w szczególności oszustwa internetowego, szerzej w punkcie 3.1.</p>	
<p>1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>podnoszone przez obrońcę:</p> <p>1. zarzut obrazy prawa procesowego, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia i zarzut błędnych ustaleń faktycznych, a to art. 7 kpk, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, dokonania jej z pominięciem zasad doświadczenia życiowego, logicznego rozumowania oraz wskutek przyjęcia nieracjonalnych zachowań oskarżonego jako najbardziej prawdopodobnych, co skutkowało niezasadnym uznaniem, że to oskarżony był</p>	<p># zasadne, 1, 2</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny 3, 4</p>	

autorem przedmiotowego ogłoszenia na portalu (...), a doprowadziło do przypisania mu sprawstwa zarzucanego czynu,

2. zarzut obrazy prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu tj.:

- art. 18 § 3 kk poprzez brak jego zastosowania, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego realizowana z uwzględnieniem powyższych zasad, powinna prowadzić do ustalenia, że oskarżony jedynie udzielił pomocy do popełnienia czynu przez inną osobę,

- art. 286 § 3 kk poprzez brak jego zastosowania, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności przedmiotowych i podmiotowych istotnych dla rozstrzygnięcia winna prowadzić do przyjęcia wypadku mniejszej wagi – i ewentualnej odpowiedzialności z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 §3

	<p>kk, a z ostrożności procesowej - w zakresie czynu z art. 286 §3 kk,</p> <p>3. zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary w sensie jej surowości, co obrońca także łączył z niezastosowaniem przepisu art. 66 kk;</p> <p>podnoszony przez prokuratora:</p> <p>4. zarzut obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 37 a kk poprzez błędne zastosowanie przedmiotowego przepisu i orzeczenie wobec oskarżonego grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł., podczas gdy przepis ten przewiduje m.inn. karę grzywny lecz nie niższa niż 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka się określone środki lub przepadek;</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Apelacja obrońcy okazała się być w dużej części zasadna.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu oszustwa w formie sprawstwa (a przy tym bez ustalenia działania wspólnie i w porozumieniu) nie tylko budzą wątpliwości, ale zasadnie i przekonująco zostały zakwestionowane przez apelanta. Oskarżony przyznał się do zachowania polegającego na udostępnieniu nieustalonej osobie – przedstawiającej się w social mediach-facebooku jako W. O. (bez jednak osobistej jego znajomości, czy potwierdzenia tożsamości), numeru swojego konta bankowego oraz - liczne - numery kodów BLIK obsługujących to konto. W tej części jego wyjaśnienia uznano za wiarygodny materiał dowodowy. Za wiarygodne uznano jednocześnie to, iż jest rzeczą niemal niemożliwą, by to akurat

oskarżony opublikował sporne ogłoszenie na stronie (...) o sprzedaży telefonu komórkowego nie mając tego telefonu oraz nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy kupna-sprzedaży.

Przesądza o tym analiza wypłat i wpłat dokonywanych na jego koncie. Otóż potwierdza ona, że niemal w tym samym czasie z tego samego konta musiały korzystać osoby będące w różnych miejscach, gdzie wymagana była często obecność obowiązkowa (np. zapłata kartą płatniczą w sklepach stacjonarnych w miejscach/pobliżu, gdzie oskarżony zamieszkuje np. w Ż. w Z. i niemal jednocześnie wypłata BLIK-kiem z bankomatu w W.), czy też konto było obsługiwane z terenu tak Polski, jak i z zagranicy. Analizy tej przekonująco dokonał obrońca na stronie 3 i 4 apelacji. Rację ma również skarżący, gdy podnosi, że częste wyjazdy do W., do tego samego miejsca

(ten sam nadajnik sieci komórkowej) z logowaniem się za pomocą różnych urządzeń mobilnych, celem przestępczego „zarobienia” jedynie kwoty 150 zł. jawią się jako skrajnie nieracjonalne. Tym samym za zasadny uznano zarzut związany z przypisaniem oskarżonemu przestępstwa oszustwa dokonanego w formie sprawstwa.

Rację ma skarżący, iż prawidłowa kwalifikacja prawno-karna zachowania oskarżonego winna wskazywać na art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 3 kk i takiej też zmiany opisu przypisanego M. M. czynu dokonał sąd odwoławczy.

Niewątpliwie oskarżony podjął istotną, z punktu widzenia powodzenia oszukańczego zamiaru czynność organizacyjną, która umożliwiły nieustalonemu sprawcy przeprowadzenie oszukańczego procederu, w ramach którego

doprowadzono
pokrzywdzoną S. D.
do niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem w kwocie
159 zł. Żadnym
usprawiedliwieniem
dla oskarżonego nie
jest może jednak
– wbrew temu,
co w uzasadnieniu
wniesionego środka
zaskarżenia podnosi
obrońca,
okoliczność, że
czynności te
wykonywał za
namową bliżej
nieustalonej osoby,
a przede wszystkim
nie dla oszukania
kogokolwiek z
wykorzystaniem
przekazanego
dostępu do własnego
konta, lecz jedynie
z własnej „głupoty”,
będąc samemu de
facto oszukanym
przez inną osobę i
zwabionym
obietanym dużym
zarobkiem. Sąd
odwoławczy zważył
także, że czynności
podejmowane przez
oskarżonego, w
ramach
ewentualnego
pomocnictwa do
przestępstwa
oszustwa, miały
charakter świadomy.
Zresztą, sam
obrońca popada
tu w wewnętrzną
sprzeczność, gdyż
sam podnosi obrazę
prawa materialnego
i wnioskuje o

przyjęcie kwalifikacji prawno-karnej zachowania oskarżonego jako wyczerpującej dyspozycji art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 §3 kk, a jednocześnie zdaje się oczekiwać uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w całości - gdy M. M. zakwestionował swoją świadomość, co do bezprawnego wykorzystania udostępnionych numerów konta bankowego i kodów BLIK. W ocenie sądu odwoławczego, prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnienia oskarżonego, dokonana zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk winna prowadzić do przekonania, że oskarżony przekazując nieznaną osobie numery swojego konta, a jednocześnie kody BLIK do niego, co najmniej godził się na to, że tak wrażliwe dane mogą zostać wykorzystane przez inną osobę do popełnienia oszustwa, a w szczególności

oszustwa internetowego - co jest zjawiskiem niestety częstym i powszechnie znanym z uwagi na liczne przekazy i informacje - dotyczące takich właśnie zachowań przestępczych w środkach masowego przekazu. Na kanwie przedmiotowej sprawy, niewiarygodnie brzmią tłumaczenia oskarżonego o tym, że wpłacał komuś bliżej nieznanemu (W. (...) bez ustalenia i potwierdzenia personaliów z osobą) pieniądze, nie mając pewności nie tyle nawet zarobku, co ich zwrotu, a jeszcze bardziej niewiarygodnie brzmią informacje dotyczące rzekomego zwrotu pieniędzy przy wykorzystaniu jakiejś bliżej nieznannej kobiety, znajomej W. (...) (która sama coś mu była winna). Bez najmniejszego sensu brzmią tezy, że ów W. (...) nie chciał, by ewentualnie oskarżony przesyłała mu pieniądze z konta na konto, a tak przecież czynią co do zasady ludzie nie mający nic złego do ukrycia.

Już natomiast samo tłumaczenie że „on” nie chciał takiego przelewania pieniędzy, lecz wyciągał je fizycznie z bankomatu z konta oskarżonego, , gdzie to oskarżony na swoim telefonie chwilę później zatwierdzał operacje pinem – samo w sobie jest już „podejrzan”. U oskarżonego, jako osoby choć młodej, to przecież już dorosłej, prowadzącej własną działalność gospodarczą, wykształconej i zdrowej na umyśle, musiała więc powstać świadomość, że tak przekazane dane (przekazane nieustalonej tj. niesprawdzonej personalnie osobie), mogą jednak posłużyć komuś do oszustwa. Oskarżony sygnalizował, że chciał „szybko zarobić”, a taka postawa tylko sprzyja poluzowaniu własnych granic moralnych i sprzyja lekkomyślnym decyzjom. Nie ulega także wątpliwości, że pomocnictwo do oszustwa z art. 286 § 1 kk, może być dokonane

także w zamiarze ewentualnym. O ile więc postać sprawcza tego przestępstwa wymaga nastawienia kierunkowego, to pomocnik może jedynie godzić się na to, że ułatwia sprawcy popełnienie oszustwa – potwierdzeniem tego jest przykładowo wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2019 r. sygn. II KK 406/18 (opubl. Legalis).

Analiza wpłat i wypłat z konta oskarżonego, przy użyciu spornych kodów BLIK, dotyczy niewielkich sum pieniędzy. Takich także miało dotyczyć ewentualne „korzystanie” z konta przy ich użyciu. W ocenie sądu odwoławczego, z tego właśnie powodu oraz z racji niewielkości wartości wyrządzonej szkody (ostatecznie naprawionej przez wydaniem orzeczenia drugoinstancyjnego), czyn oskarżonego stanowi pomocnictwo do przestępstwa oszustwa, jako czynu mniejszej wagi. I w

tym także zakresie przekonująco brzmią argumenty obrony, które należy podzielić.

Sąd odwoławczy zważył, iż postulowana przez apelanta-obrońcę zmiana zastosowanej wobec sprawcy represji karnej nie przekonuje. Nawet bowiem przyjęcie postaci pomocnictwa j.w. nie obliguje jeszcze sąd do skorzystania w pierwszej kolejności z instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Przekonująco, przy ocenie postawy oskarżonego, brzmią tezy sądu meriti, iż np. zwrot sumy wpłaconej przez pokrzywdzoną był możliwy wcześniej, skoro oskarżony dysponował danymi pokrzywdzonej i numerem jej konta, a jak deklaruje zarabia ok. 10 tys. zł. miesięcznie. W ocenie sądu odwoławczego, rację ma skarżący, gdy podnosi iż dla warunkowego umorzenia postępowania karnego nie jest

niezbędnym przyznanie się, ale niewątpliwie zawsze przyznanie stanowi okoliczność dodatkowo dla sprawcy łagodzącą. Zważywszy na okoliczności sprawy, zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonego samoistnej kary grzywny w rozmiarze 80 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wartość jednej stawki jest równoważna kwocie 10 zł. Tak zastosowana represja karna nie razi, jest adekwatna do okoliczności sprawy (ilość stawek dziennych uwzględnia wartość karygodności zachowania, a wartość jednej stawki sytuację materialną oskarżonego), a nadto jest dostatecznym sygnałem w ramach prewencji ogólnej dla kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie.

Wobec częściowego uwzględnienia apelacji obrońcy i zmiany wyroku poprzez przyjęcie, że czyn M. M. wyczerpuje dyspozycje art. 18

<p>§ 3 kk w zw. z art. 286 § 3 kk, grzywnę orzeczono bez sięgania do art. 37 a kk, co powoduje, iż apelacja prokuratora stała się już bezpodstawna.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. obrońcy - o zmianę wyroku, zakwalifikowanie zachowania oskarżonego jako wyczerpującego dyspozycję z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 3 kk, a z ostrożności procesowej - w zakresie czynu z art. 286 §3 kk, a ponadto zastosowaniem przepisu art. 66 kk i warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego,</p> <p>2. prokuratora – o zmianę orzeczonej kary na grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wartość jednej stawki dziennej jest równoważna kwocie 10 zł.;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny 1</p> <p># niezasadny 2</p>		
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>- apelacja zmierzająca do zmiany wyroku poprzez ustalenie, że czyn oskarżonego stanowił pomocnictwo do oszustwa, jako wypadku mniejszej wagi, była zasadna, złagodzenie zastosowanej represji karnej poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego uznano jednak za zbyt daleko idące i nieuzasadnione z przyczyn wymienionych powyżej;</p> <p>- wniosek prokuratora, wobec zmiany podstawy prawnej wymiaru kary, stał się niezasadny;</p>		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

- koszty sądowe
za postępowanie
pierwszoinstancyjne;

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

- dokonana zmiana
wyroku pozostawała
bez wpływu na
koszty sądowe za
postępowanie
pierwszoinstancyjne;

**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

- opis przypisanego
czynu i jego
kwalifikacja prawno
karna- podstawa
skazania i podstawa
wymiaru kary;
rozstrzygnięcie w
zakresie obowiązku
naprawienia szkody;

Zwiąże o powodach zmiany	
- prawidłowa ocena zgromadzonych w sprawie dowodów doprowadził do ustalenia, iż oskarżony jest winny pomocnictwa do przestępstwa oszustwa (jako wypadku mniejszej wagi), ustalono naprawienie wyrządzonej przestępstwem szkody przez data wydania orzeczenia drugoinstancyjnego - szerzej w punkcie 3.1., .;	
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
	Przytoczyć okoliczności		
pkt 3, 4	O wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o treść art. 634 kpk		

	<p>w zw. z art. 628 pkt 2 kpk oraz art. 10 ust. 1 i 9 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Zdaniem sądu odwoławczego, mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego oraz sytuację materialną oskarżonego, zasadnym jest obciążenie go obowiązkiem poniesienia całości kosztów sądowych za drugą instancję, drugą ich część – jako związaną z nieuwzględnioną apelacją prokuratora – przejęto na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>obrońca</p>	
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 20.12.2022r. w sprawie II K 818/21</p>	
<p>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		
<p># na korzyść</p>	<p># w całości</p>	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.1. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 20.12.2022r. w sprawie II K 818/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana